

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Chrysostomi temperantia, & fragilitas. Capvt XXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

Chrysof. sive Idea.

Chrysof. sive Idea.

CAPVT XXII.

Alebat hanc orationem insignis victus frugalitas, quam ille tota vita excoluit, vt quæ grauissimorum studiorum comes esset perpetua, magnumque conferret ad contemplationem adiumentum, sic enim se res habet, vt scripsit, S. Nilus, *Sobrius mens, vt stella sereno celo fulget dulcius*. Contra qui culinæ nido, gulaque vaporibus obsecus teneatur animus, quid potest sua natura dignum, quid splendidum commentari? Faciebat hæc eibi parsimonia, vt non lubenter conuiujs intercesset, sed cum leuissimo cibo naturæ satisfecisset necessitati, in suam se iucundissimam illam mentis solitudinem totus abdebat. Quæ obrem illi qui eius innocentiam furiosissimis maledictis considerunt, accusatores inter cætera criminacionum capita, illud non omittit. *Quod hospitalitatem deseruit solus studens comedere.*

Vide Baro.
407.

Calliodorus hoc ipsum stomachi debilitati à plerisque ascriptum commemorat, de quo etiam valetudinis incommodo queritur epist. 6. ad Olympiadem.

Ab ipsius mortis ianuis reuocatus hæc ad te scribo. (Deinde) Hyems enim grauior, quam solebat exorta, grauiorem quoque nobis stomachi hyemem inuexit: nihiloque melius, ac commodius, quam qui mortem obierunt, immo etiam grauius hos duos menses confeci: Hactenus enim lucis huius usura fruebar, vt malorum quibus vndique afficiebar sensu afficerer.

Homil. 13.
Ad Philip.

Quo autem odio prosequeretur intemperantiam, testantur eius homilia contra luxum, ebrietatem, & crapulam acerrimo stylo conscriptæ, quin frequenter mouebat, *Gula terminum præfigendum esse, natura parsimoniam.*

Palladius qui eius vitam per dialogum cõ scripsit, hæc de eius victu inseruit. Ipse solus edebat, vt ex parte noui, ob istiusmodi causas. Primò quidem ob calorem capitis abstemius erat, nisi quod in æstu, eo quod Diarrhodon appellatur, utebatur. (Est autem *diarrhodon* vini species ex rosis composita) Secundo quoniam infirmitatis cuiusdam gratia, eius ordinem desiderabat, adeo vt sepius quæ fuerat parata in-

grata viderentur, & quæ non aderant, inquit oporteret. Deinde plerumque eibi oblitus ad vesperam vsque ieiunabat, partim occupatus Ecclesiasticis curis, partim spiritualibus intelligendis abstractus. Contendebat enim, vt eum nihil sacrarum literarum præteriret.

Tanta autem fuit vitæ puritate, vt ex quo Ioannis baptismum accepit, nunquam omnino iura. *Moschus* rit, aut aliquem iurare compulerit, aut mentis sit, aut cuiquam maledixerit, aut scurrilia locutus fuerit, aut iocos admiserit.

Chrysof. sive Idea.

CAPVT XXIII.

Verum licet pernultæ, eæque splendide virtutes non parum in eo obtinent commendationis, vna tamen inter cæteras elucet prudentia, cuius præsidio ille, quas in fac micantium siderum collucere videmus, omnes honestatis diuitiæ reguntur, instruuntur, & summa quadam suauitate dispensantur.

Inclusus variis famulatur spiritus astris, Inque suum certis motibus urget opus.

Quantus autem huius virtutis vigor fuerit in sancto Chrysof. testantur, & ea, quæ de concionatorum virtutibus non minus magis sic, quàm fructuosè multis in locis inculcat.

Tria censebat esse sacri oratoris officia præcipua, arguere errantes, obsecrare iustus, increpare sceleratos.

Vitam rectam optimum syllogismum.

Concionatores qui humiliter assentantur, aut incunda cuique loquerentur, dicebat esse cytharados potius quam concionatores, eosque miserios, infelices, & proditores appellare, non vere.

Sentebat morandos esse cum charitate errantes, quippe, vt aiebat, Magnus Doctor est charitas.

Laboriosum esse oportere concionatorem, & sedulum, tanquam Christi Apiculam.

Eundem sciscitari oportere de moribus populi, non ex curiositate, sed ex salutis prouisione.

Temerarium esse qui se periculo frustra ingereret, cum nulla causa, aut necessitas postularer, si vero de De gloria, pietate, & utilitate hominum ageretur, tanta facilitate corpus exuendū. In dicendi

quanta